

Poproszę więcej siebie – Kwiat Jabłoni

Jestem drobiazgiem wiszącym w próżni
Takim jak ty, a tyle nas różni
Jestem
Człowiekiem zza naszej wspólnej ściany
Ale od lat się nadal nie znamy
Nie znamy
Za moim oknem świata widoku
Zza wielkiej płyty nie widzę obłoków
Jestem
Kołem włożonym w ogromne koło
Kręcimy się nieprzytomnie ze sobą
A ja coraz częściej czuję, że wszystko w sobie lubię

Chcę więcej siebie
Więcej siebie
Siebie
Poproszę więcej siebie

Jeśli zapytasz, co daje mi szczęście
To ci odpowiem, że spokój
Przyklejam
Ciało do ziemi
Bo tam moje miejsce
Gdzie prawdę mam zawsze przy boku

A prawdy jest mało ukrywa się w tłumie
Tyle głów do mnie, uśmiecha się szczerze
Od fałszu odróżnić prawdy nie umiem
Więc ufam i zawsze zostaję frajerem
Lecz coraz częściej czuję, że wszystko w sobie lubię

Chcę więcej siebie
Więcej siebie
Siebie
Poproszę więcej siebie
Chcę więcej siebie

Więcej siebie
Siebie
Poproszę więcej siebie

Siebie, siebie, siebie, siebie, siebie
Siebie, siebie, sie-siebie, siebie, siebie
Siebie, siebie, siebie, siebie, siebie
Siebie, siebie, sie-siebie, siebie, siebie

Siebie chcę tyle na jawie co we śnie
Siebie tak dużo jak nigdy wcześniej
Tyle co ciało moje uniesie
Siebie tak bardzo jak nigdy wcześniej

Chcę więcej siebie
Więcej siebie
Siebie
Poproszę więcej siebie
Chcę więcej

Siebie chcę tyle na jawie co we śnie
Siebie tak dużo jak nigdy wcześniej
Tyle co ciało moje uniesie
Siebie tak bardzo jak nigdy wcześniej
Siebie

Słowa: Kasia Sienkiewicz
Muzyka: Kasia Sienkiewicz, Michał Bąk
Rok wydania: 2024
Płyta: Poproszę więcej siebie